

at Institutionen kan komme til at høste Gavn af den Erfaring og Øvelse, Vedkommende ville erhverve sig ved selve Forretningernes Udførelse — især da man ikke vel kan gjøre det til Pligt at modtage Gjenvalg — saaledes synes det naturligt til disse Valg at benytte de repræsentative Corporationer, som netop ere valgte for at varetage de Anliggender, som gaae ud over Sognecommunens Omraade. Navnligen kan Udvalgets Fleertal ikke misbillige, at Udvalget ikke har vidtløftiggjort Sagen ved at indskrænke Amtsraadets Valgret til en af Sogneforstanderskaberne affattet Candidatliste. At fordrø en saadan, vilde ikke være principrigtigt, da Sagen aabenbar ikke er et Sogneanliggende og det er ikke nødvendigt at tage sin Tilflugt til deres Medhjælp, da det ikke kan paatvivles, at Amtsraadene besidde eller ialtsaldet vilde kunne forskaffe sig tilstrækkelig Kjendskab til de ingensunde talrige Personligheder i den ingensunde uoverskuelige Amtskreds, som kunne være skikkede til en saadan Bestilling. Det vil endelig ikke være til Institutionens Gavn; thi skulde Sogneforstanderskaberne træffe et saadant foregaaende Valg hjemme, hver i sin Kreds, kunne reent locale Anskuelse og Indflydelser let gjøre sig gjældende langt mere, end ønskeligt, og skulde de ved Delegerede sammentræde for efter fælles Raadslagning at affatte en saadan Liste, vilde derved jo netop ikke fremkomme andet, end et Amtsraad ad hoc, der ikke havde større Formodning for sig, end det væsentligt af Sogneforstanderskaberne for alle deres Fællesanliggender valgte Amtsraad, hvortil kommer, at Amtsraadets Valg og den dermed forbundne Ansvarlighed vilde kun lide ved at være bunden til en Liste, for hvilken Ingen var ansvarlig. I det Udvalget derfor mener, at Valget, som foreslaaet, bør være frit, skal det kun tilføje, at forsaavidt flere Amtsraad deri kunde være interesserede, har man tænkt sig, at sammes Andeel i Valget kunde bortfalde, forsaavidt det ikke repræsenterede mindst en Tredies deel af Kredens Landbefolkning, men forsaavidt dette var Tilfælde, bestemmes til Foretagelsen af hvert andet eller hvert tredje Valg efter Justitsministeriets nærmere Afgjørelse. At optage noget derom i selve Loven, er af denne Grund ikke anset for nødvendigt.

Medundertegnede Drejer kan ikke fravige den Anskuelse, at det fornødne Kjendskab til alle i Kredsen til Raadighed værende gode Kræfter vil være større hos Sogneforstanderskaberne end hos Amtsraadet, og at de vilde vise samme Indsigt og Omhyggelighed for at fremme gode Valg. Jeg troer derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt at indrømme dem Indflydelse paa Valget, enten, som tidligere foreslaaet, ved at opstille en Candidatliste, eller hellere ved at lade selve Valget foretage af Delegerede fra Forstanderskaberne i de til de forskellige Forligskredse henlagte Landsogne; men da denne Mening ingen Understøttelse har fundet i Udvalget, har jeg ikke fundet Anledning til at gjøre særlig Indstilling i saa Henseende.

Skjøndt Udvalget i sin Heelhed saaledes slutter sig til Lovudkastet paa en Forandring nær, griber denne dog saaledes ind i hele Forslagets Affattelse, at man har anset det for hensigtsmæssigt at foreslaae en ny Redaction, ved hvis Enkeltheder der kun findes Anledning til den ene Bemærkning, at en ringe Betaling for Udskrifter af indgaaede Forlig — altsaa i Tilfælde, hvor derved alle en endelig Doms Fordele ere opnaaede — uden at komme i Strid med Institutionens Hensigt, at skaffe en billig Afgjørelse, vil aabne Leilighed til noget at forøge Bederlaget for Forligsmæglerens Arbejde.

I Henhold til det Anførte foreslaaes at vedtage følgende Lovforslag.

§ 1.

Hver Kjøbstad og dens naturlige Omland udgjør en Forligskreds. Hvilke Landsogne der skulle tildeles hver Kjøbstadskreds, bestemmes foreløbigt af det eller de vedkommende Amtsraad.

De Landsogne, som ikke kunne henlægges til nogen Kjøbstadskreds, forenes til egne Forligskredse, og bestemmes det for hver af disse, paa hvilket Sted i Kredsen Forligscommisjonen skal holde sine Møder. Den foreløbige Bestemmelse herom tages af vedkommende Amts-